

IGAZGATÓI PÁLYAZAT
Vörösmarty Színház
Székesfehérvár

2011.

PESTY-NAGY KATI

Minden út a „Színházhoz” vezetett

bemutakozás

Úgy négy éves forma gyerek lehettem, amikor az óvónőm megkért rá, hogy vigyázzak kiscsoportos társaimra, délután, amíg aludniuk illenék. Hogy az óvónőnek mi dolga akadt épp, azt nem tudom, de három esztendő barátaimmal - alvás helyett - szépen színpadra állítottuk a Minyi Munyi című bábelőadás általam megálmodott változatát. Csak egyetlen egyszer játszottuk, így nem lehetett túl nagy a siker. Hat éves koromban kiharcoltam magamnak a hegedűórákat, nyolc évesen Dsida Jenő-t olvastam minden szabad pillanatomban, és tizenegy évesen megrendeztem Csehov Három nővérének egyik nagyjelenetét Földessy Margit Színházstúdiójában. Tizennyolc éves koromban, mint stúdiós növendék a Madách Színházban még azt hittem, hogy színész leszek... aztán egy próbafolyamat közben **Kerényi Imre Igazgató Úr** rám szólt, hogy ideje volna észrevennem, hogy minden rezdülésem a rendezői pálya felé hajt. **Szólt, s én megtaláltam a kulcsot a saját életemhez.** Így közel 20 éve, minden pillanatomat a színházi valóság, a hitelesség, a tiszta szó, a valódi dallamok, szimbólumok kutatása és megjelenítése, a nézők megértése, s a velük való közös játékunk színházi öröme teszi ki.

Pesty-Nagy Kati a nevem és pályázni szeretnék a székesfehérvári Vörösmarty Színház Igazgatói feladatkörére.

Nem vonz a sokak számára hűn áhított hatalomnak hitt csapda, nem vonzott soha a pozíció, sem mint forma, sem, mint társadalmi rang. Kizárólag az a felelősségérzet hívta életre bennem a pályázati szándék iránti elhatározást, mely jól, s közelről ismerve a Vörösmarty Színház sorsát, útját, mai helyzetét - úgy érzem, kötelez.

Kötelez, mert önkritikával megáldva az ember jól ismeri saját képességeit, s tudja, hogy mely feladat az, amely - akár képességei okán, akár őszinte elkötelezettsége miatt is, de - rá vár. Nem pályáztam soha másik színház vezetői pozíciójára, nem szeretnék sablonos pályázójává lenni az országos „színházakat adok-veszek” társasjátékának.

Én kizárólag a székesfehérvári Vörösmarty Színház jelenlegi helyzetében pályázom arra a feladatra, hogy harmóniát vigyünk újra a színház falai közé.

Megérintsük nézőinket szakmai alázatunkkal - végre kellő tisztelettel és mély figyelemmel - igazi színházat teremtsünk megint, szerethető, megélhető, méltán igényes és valódi tartalommal bíró előadásokkal, egy ütőképes, népszerű társulattal, alkotói barátságban, s mi több, igazi közösségben.

Felelősség minden téren

Igazgatói és művészeti koncepció - Vörösmarty Színház 2011.

Tartalom:

Felelősség minden téren-felelősség Székesfehérvár iránt

4.oldal

A művészeti megvalósítás rendszere, bemutatói és stílusjegyei

5.oldal

<i>A zenés műfaj alapvetései</i>	6.oldal
<i>További bemutatók az első évadban</i>	7.oldal
<i>Gyermek és ifjúsági előadások a Nagyszínpadon</i>	8.oldal
<i>A Pelikán Tere és a Stúdiószínpad sokszínű lehetőségei</i>	9.oldal
<i>Kávéházi előadások</i>	10.oldal
<i>Nyári Színpad a Városház terén és a Pelikán Udvarban</i>	11.oldal

Az Alba Regia Szimfonikus Zenekar és a Színház dinamikus kapcsolata, kreatív együttműködésünk-egyedülálló komolyzenei gálaestek bemutatásával

13.oldal

Az Alba Regia Szimfonikus Zenekar kiemelt helyzete, tervezett műsorpolitikánk és a komolyzene iránti elkötelezettségünk tükrében

15.oldal

Pályázatok a nézők igényei szerint - kortárs musical-szerzők és drámaírók felé

16.oldal

A további évadok tematikája és bemutatói

18.oldal

A REGIONÁLIS KULTURÁLIS TENGELY -Veszprém – Székesfehérvár – Tatabánya

20.oldal

<i>A Székesfehérvári Társulat jelenlegi állapota</i>	21.oldal
<i>Költséghatékony díszlet- és jelmezgyártás a Régióban</i>	23.oldal
<i>Az eladás ténye- az értékesítés élménye</i>	24.oldal
<i>A színházvezetés strukturális alapvetése</i>	28.oldal
<i>Vezetői elmélet és gyakorlat-humánpolitika a színházi szférában</i>	29.oldal

Mellékletek

a 33.oldaltól

Müller Péter író, dramaturg ajánlása, valamint engedélye az általa írott művek bemutatására

Kocsák Tibor zeneszerző ajánlása

Koltai János színművész, rendező gondolatai, ajánlása és szándéknyilatkozata

Molnár Ferenc koreográfus szándéknyilatkozata

Szakmai élettrajz írott formában, egyéb nyilatkozatok, kereseti igény megjelölése, majd szakmai élettrajz képekben

Diploma másolata

Referencia anyagok

Erkölcsei bizonyítvány - eredeti példánya

Felelősség minden téren – felelősség Székesfehérvár iránt

Egy Színház vezetésére vállalkozni több, mint hivatás, több, mint alázat, s leginkább több, mint csupán szakértelem kérdése. Olyan önzetlen elszánást feltételez ez a kihívás, melynek meglétét egyes szakemberekben- hitelesen megítélni- nagyon nehéz feladat, s ehhez kívánok Önöknek valódi tisztelettel- döntésük végeredményétől függetlenül – odaadást, türelmet, s kellő időt a hétköznapi rohanása közt.

Minden megyénknek, minden nagyobb városunknak sajátos viszonya van önnön Színháza felé, míg egy városi közösség - szándéka szerint- együtt lélegzik, élheti, megéli Színházát, úgy elrendelten - s kedvező esetben – a Teátrum érti, feldolgozza, követi nézőinek igényeit, s így reagál egymásra a két mélyen egymásból táplálkozó világ, egy gyönyörű szövetséget alkotva. Abban a pillanatban, ha ennek a szövetségnek bármely írott vagy íratlan szabálya sérül, vagy sérülni látszik, talajt veszítetté válik a Színház, megcsalatottá a publikum, hiszen amennyiben közönségét veszíti el egy művészeti intézmény, úgy célját veszíti el működésének.

Székesfehérvár kiemelkedően színházbarát Város, ezt a –színházi emberek számára- óriási lehetőséget mélyen tisztelni kell. Aki ebben a városban szeretne a színház nyelvén szólni, először a Város eddigi sorsát, közösségét, s a „Koronázó Város” elnevezéshez méltó törekvéseit kell, hogy alaposan, s őszinte figyelemmel megismerje. Csupán az öncélú alkotás soha nem lehet cél, egy város életében nem lehet mozgatórugó az, ami nincs viszonyban mindazzal, amit a Város már önmagának felépített, megteremtett, s amire méltán büszke lehet. A Vörösmarty Színház élén az új művészeti vezetésnek egy hön áhított feladathoz kell csatlakoznia, s nem elszigetelten új célokat kitűznie. Felelősséget kell vállalni egy olyan maximálisan a Városért létező Intézmény jövőéért, melynek alapköve – a művészeti munkán túl- a kölcsönös tisztelet, a betartott szó, az átláthatóság, és a számon kérhetőség kell, hogy mostantól legyen. Ennek szellemében, s két évtizedes szakmai tapasztalatom alapján, a következő művészeti koncepciót szeretném Önök elé vezetni:

Székesfehérvárnak napjainkban - s még talán a következő pár évben is- a Színházból áradó feloldódásra, igényességre, szeretetre, és harmóniára van leginkább igénye. Tematikus évadokat létrehozva - így tehát- első évadunkat ennek a méltán nagyra becsült érzelemnek,

„A bennünk élő – oly sokszínű és ezerarcú– hit erejének” szentelnénk.

A művészeti megvalósítás rendszere, bemutatói és stílusjegyei

Tematikus évadokról lévén szó tökéletes műfaji sokszínűséggel lehet jelen a Színház a Város életében. A nagyszínpadi évadot egy népszerű, két évtizeddel ezelőtt a Madách Színházban- csodálatos zeneiségével, mélyen megélhető mondanivalójával- fergeteges sikert aratott magyar musical nyitná meg. A Tolcsvay- Müller- Bródy szerzőhármás **DOCTOR HERZ** című művével köszöntené Városát a lelkiületében megújuló Teátrum.

Az előadás létjogosultságát kifejezetten sok szempont támasztja alá. Az első és legfontosabb szempont, hogy a darab híresen remekül megírt szerepei jutalomjáték gyanánt kínálnak lehetőséget a társulat tagjainak. Zeneisége bár kifejezetten igényes, de mégsem támaszt irreális elvárásokat a művészek felé, így minimalizálható, vagy ideális esetben tökéletesen kizárható vendégművészek felléptetése az előadásban. Egy másik-szintén nagyon fontos szempont, a mű magyar mivolta. Nem hazafias érzelmeim okán fontos ez a kérdés, hanem szigorúan szakmai szempontból, ugyanis egészen más lehetőségekre nyit kaput egy mű, ha elvárásaiban nem a giccs felé mutat, hanem egy letisztult, saját magunknak és magunkra szőtt mesét közvetít. Tematikus évadunk egyik legfontosabb alapköve mindenben megtalálni ezt a letisztultságot, így a musicalirodalomban válogatva sem tévednénk szakmailag és anyagilag is irreális elvárások mentén Amerikából kölcsönvett tévutakra. **Az előadást saját magam szeretném színpadra állítani.**

Szakmai szempontból fontos megjegyezni, hogy manapság számtalan színház próbálja felvenni a harcot úgy a kereskedelmi médiák színvonalatlan adásaival szemben,

hogy alkotásaiban elképesztően sok felesleges pénzt költ- gyakorta rossz ízléssel- túlzó technikai megoldásokra, bravúrosnak hitt látványelemekre, miközben a tartalmi alapvetéseit egy-egy műnek nem is keresi, vagy egyszerűen elfelejti, hogy a lényege mindennek,

ami művészet ,a mondanivalójában lakozik.

A színház egy jelen idejű csoda, mellyel soha nem fog tudni vetélkedni a média, ha képesek vagyunk megőrizni saját értékeinket.

Nem „valami ellen” kell színházat működtetni, hanem „valamiért”, s ha bízunk eléggé a néző igényességében, s tudjuk, hogy okkal választott minket, s mi felmutatjuk számára azt a titkot, amit csak a személyesből, a „Neki szólóból” érthet meg, akkor soha nem kell –még gondolatban sem – a színháztól idegen giccsel vagy felszínességgel, esetenként rossz elrajzoltsággal operálnunk.

A zenés műfaj alapvetései

A zene nyelvén áradó színházi előadások erősen megosztóak társadalmunk tekintetében. Sokan lenézik általában magát a műfajt, sokan idegenkednek tőle, miközben hatalmas rajongó tábora szinte minden valós elvárástól mentesen ünnepli azt. Nagy a felelősség rajtunk, színházi alkotókon, hogy ennek a megosztottságnak az okát megértsük, és valódi szakemberek keze alatt olyan előadásokat hozzunk létre, melyek nem csak a zenés, de a színházi elvárásoknak is mélyen megfelelnek. Ehhez persze valódi szakmai felkészültségre van szükség, érteni, érezni kell a zene pontos funkcióját egy adott műben, s ennek alapján egészen másféle döntéseket kell hoznunk a szereposztások, díszlettervek, szimbólumrendszerek tekintetében - azaz a mű megvalósításának egészében - mint prózai előadásainknál. Az, ha valakinek opera-rendező diplomája van, mint nekem, még nem feltétlenül jelent garanciát minderre nézve, de az, ha valaki képes megkülönböztetni a zenés művek önnön elvárásait, az már feltétlenül.

Mozartnak ítéli a „szakma” az első musical megírását, a „Szöktetés a szerájból” című műve alapján, s bár ezen a kijelentésen sokan mosolyognak, de feltétlenül felhívja a figyelmünket arra, hogy az igényesség, a mélység messze nem idegen a játékosságtól és a szórakoztatástól. A zenedramaturgia színházi nyelvének igazi modern megteremtőjének én Puccinit tartom, azt az egészen pontos és kifinomult világot, ahogyan egyszerre követi szereplői lelki változásait, a darab cselekményeinek pontos zenei megfogalmazása mellett, egy színházi szakember nem értheti félre. Aki Puccinit ismeri és érti, annak jó esélye van már arra, hogy megértse az igényes musicalszerzők zenei nyelvét is. Puccini alapján jól lehet érteni Kocsák Tibort, felismerheti egy rendező minden szándékát, a szereplők motívumrendszerét, a dramaturgiailag kiemelt pontok árnyalatait. Természetesen egy alapvető kérdést tisztáznom kell: a nézőnek mindezt a pontosságot és rendszert csak annyiban szabad érzékelnie, hogy a hatások végre olyan kifinomult egységben érik, mely a lelkében – észrevétlenül - , de katarzishoz vezet. A nézőnek mindazt az alaposságot, aminek egy zenés előadás megvalósításához kell vezetnie – akár - egy habkönnyű zenei utazásnak kell megélnie, de nekünk, alkotóknak a legnagyobb fegyelemmel és alázattal kell megértenünk a zene elvárásait és

utasításait. A szakértelem precizitásain túl sok előnye van ennek a jól értelmezett értésnek. Ugyanis csak az érvelhet a színházi nyelv mellett – adott esetben a zene ellenében – aki pontosan képes felmérni a zene tartalmi mondanivalóját, helyét, szerepét egy-egy előadásban. Mindezek mellett abban a kivételesen fontos kérdéskörben is megalapozottságot nyújt, – mely oly sok belső színházi konfliktushoz vezethet - hogy mikor, mely darab, mely szerepére nézve fontosabb egy-egy elsősorban színészi teljesítményei alapján meghatározó művész felkérése, s hol elengedhetetlen a musical sztárok világából vendéget hívni egy produkcióra. (Bár meggyőződésem, hogy helyesen megítélt darabválasztással eleve kizárható, hogy vendégművészt hívjon egy jól felépített és gondozott társulat vezetője, főszerepekre...)

Természetesen nekem meggyőződésem, hogy bőségesen kínál a magyar musical-irodalom olyan műveket, amelyeket direkte színházi társulatokra írtak remek szerzőink, még messze nem gondolva hazánkban a musical sztárok ilyen mértékű térhódítására. Óriási a különbség egy-egy színházi társulatra szabott zenés előadás szakmai elvárásai és példának okáért egy Webber mű kritériumai között. S bár lehet meglepő, én nem feltétlenül tartom elrendelten „zeneibb” előadásnak azt, amely jelentősen nehezebb kihívást támaszt énekesei elé, hiszen a zene nem csupán technika, hanem tartalom is. Amennyiben szinte megvalósíthatatlan nehézségű feladatoknak rendelnénk alá vegyesen összeválogatott színészgárdákat egy-egy zeneileg túl igényes - tartalmi megfogalmazásában viszont jócskán elsikkadó előadás kedvéért- úgy a néző üresség érzetével tétován - bár néhány hangi bravúrt elismerve - de csalódottan távozna onnan. Zavartan azt tapasztalná, hogy tisztelnie kellene – valamiféle népszerűség okán a zenei teljesítményt - de mégsem kapott semmi érdemét, s két nap múlva már nem is emlékezne magára a műre, hisz nem égett a lelkébe a tartalom, csupán néhány üresen elénekelt melódia. Nem lehet szakadék a zenés műfaj és hitelesen megélt prózai előadások között, nem lehet szakadék Csehov és egy jóízű vígjáték között, hiszen ha értjük és azt fejtjük meg, amit a mű kínál, akkor fényel, tehetséggel és tartalommal töltünk meg minden pillanatot, mely a néző számára hol könnyeket, hol kacagást jelent majd tiszta szívből, de feltétlenül kitörölhetetlen élményt nyújt számukra, túl csupán a pillanatnyi varázslaton.

A közérthetőség kedvéért szeretném leszögezni, hogy a zenés előadások tekintetében, amikor a színházi nyelv mellett érvelek, az semmiféleképp sem a köznyelvi használatban „lilulásnak” nevezett irányt fogalmazza meg, hanem pontosan az érthetőt, megélhetőt, tisztát, szórakoztatót, igényeset, néhol nemeset, néhol fájót- a darab igényeinek megfelelően.

Az évad második bemutatójának Molnár Ferenc „Liliom” című művét tervezem.

A darab örökérvényű nagyszerűsége és népszerűsége okán talán nem is szükséges érvelnem a mű mellett, mindenesetre azért fontos itt is megemlíteni a remek szereplehetőségeket, s a méltó kihívást egy ütőképes társulat felé. Eszmeiségében a szeretet erejének felismerése, a női lélek kitartásának tisztasága, sajátos világunk általunk jól érezhető és érthető- sok esetben kifordított humora- mind garantálnak egy olyan művészeti élményt, mely a Város kincsévé lehet. **Az előadás rendezésére Lendvai Zoltánt áll szándékomban felkérni.**

A harmadik premier lehetőségét a **„Leányvásár”** című operett megvalósításában látom, mely darab osztatlan sikert arat minden feldolgozásával. Népszerű slágerei, csodálatosan édes-bús meséje valódi drámai erővel bír, miközben minden korosztály számára nagyszerű kikapcsolódást jelenthet. **Az előadás rendezésére Béres Attilát áll szándékomban felkérni.**

A negyedik bemutatót **Csehov „Ványa bácsi”** című komédiája adná, beteljesítve az évad sokszínűségének ígértét. Csehov kapcsán érdemes szem előtt tartani azt a fajta nagy múltú „komédia játszást”, melyre a szerző társulatával anno szövetkezett, mely szerint a szembenézés önmagunk oly sokszor tragikomikus hibáival, óhatatlan ballépéseinkkel, az időtlenségbe vesző kiútkereséseinkkel nem egy letargikus színjátszást kell, hogy eredményezzen, hanem azt a nagyszerű színházi élményt, mely az egyik másodpercben még bátran megkacagtat, majd könnyekre fakaszt. Humorral vállaltan átszótt, önkritikus és mély előadás létrehozása a célunk, csöppet sem egy depresszív világkép felmutatása. **Az előadás rendezésére Galambos Pétert áll szándékomban felkérni.**

GYERMEK ÉS IFJÚSÁGI ELŐADÁSOK A NAGYSZÍNPADON

Első nagyszínpadi ifjúsági előadásunk az egész család számára felejthetetlen élményt nyújt majd – reményeink szerint. Olyan misztikus világba repíthet el Benedek Elek legendás meséinek legjavából írt játékunk, mely egyedülálló lehet akár egész Európában is. Az ősbemutatóra itt, Székesfehérváron kerülne sor, a székely humor

szenzációs gondolkodásmódját, ízét, szóváltásait, kalandjait egy kiválóan koreografált tánckari show tarkítaná. Mindehhez Kocsák Tibor mesteri zenéje társulna.

Benedek Elek- Kocsák Tibor- Csikós Attila: Jégország

Az előadást állandó munkatársam Molnár Ferenc koreografálná, s saját magam rendezném.

Mindezekkel együtt a mű természetesen számtalan izesen remek szereplehetőséget kínálna a társulat számára.

A Nagyszínpadon az ifjúsági előadások tekintetében gazdaságosan is jól kihasználható lehetőséget nyújt az a kulturális tengely, melyet a Veszprém – Székesfehérvár - Tatabánya színházi „szövetség” jelenthet. Erről a regionális kulturális tengelyről részletesebben természetesen még szólok dolgozatomban, de megemlíteni már itt is feltétlenül érdemes, mert ennek alapján lenne módunk játszani példának okáért:

a tatabányai Jászai Mari Színház műsorából a Pille Tamás által rendezett **„János vitéz”** és a **„Süsü a sárkány”** című gyermek előadásokat, valamint az általam rendezett **„Légy jó mindhalálig”** című musicalt is.

A Pelikán Terem és a Stúdió Színpad sokszínű lehetőségei

A Pelikán terem – *évszázados múltja, valamint ott rendezett diplomamunkám okán is*- számomra az ország egyik legfontosabb játszóhelye. Sajátos hangulata, kreatívan kihasználható tere egyaránt szolgálja az igényes stúdiószínpadi színjátszás ügyét, és a nagyszerű gyermekelőadások lehetőségét. Célunk és hitünk szerint mindkét szakmailag is nagyon fontosnak tartott irányt méltó módon képviselnénk.

Lendvai Zoltán – a Székesfehérváron méltán közkedvelt- rendező venné át a szakmai irányítását a Pelikán teremnek, a Stúdiószínpadnak és a Kávéházi Szalonoknak. **Koltai János** színművész, rendező, képzőművész, mint a színházi szakma szellemi tápláló atyja társulna mellé önálló estjével, és egy színmű rendezésével.

Míg a Pelikán Terem alapvető művészi arculatát elsősorban a kortárs magyar szerzők művei adnák, úgy a Stúdió Színpad leginkább a fiatal felnőttek kifejezetten igényes szórakoztatására adna teret, esetenként késő esti kezdéssel, versekkel tarkított

koncertekkel, könyvbemutatókkal, aktuális, a város fiataljait foglalkoztató események mentén.

Zsurzs Kati gyermekelőadásai olyan - méltán közkedvelt- színfoltját adták a város életének, melyeknek újra hangsúlyozottan teret kell engedni. Így kinevezésem esetén a Pelikán teremben megvalósuló gyermek előadások rendezésére természetesen **Zsurzs Kati** áll szándékomban felkérni.

Gazdasági megfontolásból és a sokszínűség igényének okán itt is lehetőségünk nyílik majd koprodukciós együttműködésekre, illetve olyan vendégelőadások meghívására, mint például a tatabányai Jászai Mari Színház népszerű Kamara mese darabja, a „**Móka Miki és barátai**” című előadás, melyet szintén **Pille Tamás** állított színpadra. Természetesen ez a regionális kulturális tengely lehetővé tenné, hogy a veszprémi és tatabányai gyerekek is megismerkedjenek akár a nagyszínpadi „**Jégország**” című produkciónkkal, akár a **Zsurzs Kati** által megálmodott apróságoknak szóló meséinkkel.

Kávéházi etűdök

A Kávéházi etűdök címmel tervezett sorozatunk az elmélyült, kultúra iránt összetettebben fogékony közönség-réteget célozza meg. Nem csupán **felolvasó színházi** sorozatot áll szándékunkban létrehozni, tematikusan, események, ünnepek mentén, hanem merészen a Város teljes művészeti palettájáról válogatnánk, állandó figyelmet kivívva ezzel Székesfehérvár saját alkotóinak. Terveink szerint ez a Szalon túlmutatna a kultúra színházi szegletének népszerűsítésén, olyan össz-művészeti eseményről álmodunk mely a **helyi képzőművészek, zenészek, kamarazenekarok** felkarolását, bemutatást éppoly fontosnak tartja, mint egy-egy kortárs színházi szerző megismertetését a nagyérdemű közönséggel. Az eseménysorozat tematikusan fedezne fel akár Advent, Húsvét vagy a Nemzeti Ünnepek idejére stílusában igen közeli festményeket, fotósorozatokat, s az ezen művészeti alkotásokkal dekorált intim térben találkoznának nézőink egy-egy kortárs magyar színművel, kamarazenével. A Szalon látogatói az estet követően közösen

megvitathatnák az alkotókkal mindezek mondanivalóját, hatását, időszerűségét, problémaköreit.

Ezeket a Szalonokat a Vörösmarty Színház remek kameraparkjával rögzíteni is lehet, s így a helyi televízió számára méltó ünnepi vagy közérdekű kulturális műsoranyagot kínálhatunk majd.

Ennek a tematikus sorozatnak a művészeti vezetői pozíciójára is **Lendvai Zoltán** rendezőt kérném fel.

NYÁRI SZÍNPAD A VÁROSHÁZ TERÉN ÉS A PELIKÁN UDVARBAN

*A Nyári Színpad közkedvelt, felüdülést és
igényes szórakozást hozó,
büszke eseménysorozat kell, hogy legyen,
a Város életének egyik legkiemelkedőbb, méltó
megmutatkozásaképpen.*

Olyan darabválasztásokra szükséges törekedni, melyek lebilincselő mivoltuk okán nyári bemutatkozásuk után a Színház Nagyszínpadán is kellő nézettségre számíthatnak, a következő évadban. A regionális kulturális tengely állandó koncepcióját szem előtt tartva természetesen szabadtéri bemutatónkat a **Tatai Szabadtéri Színpadra** is kompatibilis díszlettel terveznénk, s lehetőségeink szerint akár Tatabányával, akár Veszprémmel együtt is koprodukcióban mutatnánk be, garantálva ezzel az előadás kifejezetten hosszú , kiemelkedően magas előadásszámmal kecsegtető életét.

Első ilyen humorában és méltóságában is nagyszerű szabadtéri bemutatóknak a **Csíkсомlyói Passiót** tervezem, melynek rendezésére **Kerényi Imre Tanár Urat** áll szándékomban felkérni.

Ez az előadás Kerényi Imre megfogalmazásában olyan mestermű, melyet az ország minden megyéjében kulturális kötelességünk volna játszani, megismertetése a fiatalabb generációkkal missziós törekvésünk kell, hogy legyen.

Előzetesen összehangolt munka esetén a második bemutatót Szabadtéri Színpadunkon adhatja majd a 2012. nyarán a **Tatai Szabadtéri Színpadon** bemutatásra kerülő előadás, kellő színvonaláról és mondanivalójának méltó mivoltáról meggyőződésem és szakmai tudásom szerint a megújult Jászai Mari Színház vezetősége gondoskodik majd. Természetesen időben hozott jó döntésekkel már ez az előadás is élvezhető a koprodukciós munka előnyeit.

A Város közkedvelt Alba Regia Szimfonikus Zenekaráról itt sem szabad megfeledkezni, hiszen a szabadtéri klasszikus zenei koncertek csodálatos élményt jelentenek a Világ minden pontján. Megelőlegezve egy majdani - s egyben megújult - nagyszabású Fesztivál megteremtésébe vetett hitet – az alább részletesen tárgyalásra kerülő színházi speciális kivitelezésű gálakoncerttel szemben – itt (szabadtérről lévén szó) nem a világítás és vetítéseffektek adnák a vizuális élményt elsődlegesen a muzsika katarzisa mellett, hanem szenzációs balett-együtteseket köszönhetnénk vendégeinkként, miközben természetesen a Gálaesten fellépne **Színházunk saját Tánckara** is, őket **Molnár Ferenc** koreográfiáját előadva láthatnánk.

Terveink szerint ez a –Magyarországon még kevésbé ismert- klasszikus zenei megmutatkozás, mely a komolyzenét tisztelve - de népszerűsítve - egyesíti a látványelemekben gazdag tánc-show-k, balett-estek világát a szimfonikus zenekari művek ilyenét bemutatásával, kellő gondozással Országos Fesztivállá nőheti ki magát. **A Gálaest rendezését és a Fesztivál gondozását saját magam vállalnám, majd néhány év múltán egy erre a feladatkörre szakosodott kollégámnak adnám át, amennyiben, s amikorra kellő szakmai gyakorlatra tett szert, addigi közös munkánk során.**

Álljon itt néhány szenzációs zenekari mű – melynek táncnyelvi megfogalmazása egyedi és kataritikus lehet- az érthetőség és átszellemülés lehetŐségének kedvéért:

Beethoven: Egmont nyitány

Verdi: Végzet hatalma - Nyitány, Beethoven: V.- azaz C-moll „Sors” szimfónia

Beethoven: Eroica – Esz-dúr szimfónia

valamint – természetesen- az örök slágerek:

J.Strauss: Kék Duna keringő, Éljen a magyar-polka, Anna-polka, Terefere polka, Bécsi vér keringő,

Erkel: Hunyadi –Palotás

Verdi: Aida – Balett

*Amennyiben a nézői igény a Nyári Színpad tekintetében mindezek mellett még a könnyedebb kikapcsolódásra is megmutatkozik, úgy a „**Fekete Péter**” című játékot adnánk át, elő-bemutató gyanánt, közönségünknek.*

AZ ALBA REGIA SZIMFONIKUS ZENEKAR ÉS A SZÍNHÁZ DINAMIKUS KAPCSOLATA,

KREATÍV EGYÜTTMŰKÉDÉSÜNK

EGYEDÜLÁLLÓ KOMOLYZENEI ESTEK BEMUTATÁSÁVAL

Az Alba Regia Szimfonikus Zenekar szakmailag kellőképp megbecsült élete sokban függ egy olyan - a Színház részéről hozzáértő-magatartásától, mely a Zenekar számára méltó megmutatkozási lehetőséget kínál és teljesít be. Ezért áll szándékunkban a klasszikus zene kiemelt gondozása, vállaltan világszínvonalon. Törekvésünk szerint két nagyszerű gálaestet vinnénk színre kreatív együttműködésben, túlmutatva az előre bérletsorozatainkban lekötött koncertjeinken. Az Alba Regia Szimfonikus Zenekarral való együttműködésünk terve, lényege, s tisztelete még egy alábbi pontban hosszan kifejtésre kerül majd, ebben a fejezetben csak a speciális effektusukban bővelkedő Gálakoncert okát, s mibenlétét vázolom.

Az első – Nagyszínpadi , s nem a bérletsorozatban elérhető– egyedi Gálakoncert a

„Színek dallamán”

címet viselheti majd.

Ez az elnevezés esetleg némi magyarázatra szorulhat. Minden zenéhez kevésbé értő ember is érzi a különbséget egy-egy markáns dúr akkord, vagy egy-egy lágyan, búsan felhangzó moll dallam között.

Tudjuk, hogy a zene rendszere matematikai alapú, tehát az így kapott Kvint kör, mely minden zenei gondolat alapvetése, egyszerűen felrajzolható egy iskolai táblára. Ez a rajz szinte kísérteties egyezést mutat a mindenki által jól ismert színekörrel, mely gyermekeink lelkét legalább oly kedvesen fejleszti, mint a zene értése. Nos, ennek a két nagyszerű alapvetésnek az egységének gondolatából születhet egy szenzációs és egyedülálló Gálakoncert.

A legnépszerűbb klasszikus zenék megfogalmazása színekben-vetítéssel, fénytechnikával olyan katartikus élményt nyújt majd szemnek és fülnek egyaránt, mely páratlan eseményt lesz az egész országból erre az eseményre, Székesfehérvárra ellátogató nézők számára is.

Néhány példa az érthetőség kedvéért:

Verdi „**Végzet hatalma**” című operájának nyitányát még az az ember is ismeri, aki nem tud róla. Az elején felcsendülő három unisono E hang, melyet a cisz-moll sodró dallamíve követ, könnyen lefordítható színekre: *három mély-bordó fényhatást egy feloldódó halványlila folyam követ, mely a mély kébbe vész.*

Verdi: Traviata – Előzene - Esz dúr : a feketében néha megcsillanó ezüst, mely a gyémánt fényével játszik, a bánat, a könny színei

Mozart: Figaro – nyitány- **D-dúr** – megannyi piros, a mély bordótól a narancsig

Mozart: Varázsfuvola – nyitány – **Esz-dúr** – Ezüst, mely néha a késsel játszik, és nemesen ragyog

Liszt: Esz- dúr zongoraverseny – ezüstszürke, mely az acélos erőt mutat, és a fémek csillogásában visz, majd feloldódik a hófehér végtelenben

Érdekes komolyzenei játék megfogalmazni három Esz-dúr mű között a különbséget színben, effektusokban. Mig Mozart Varázsfuvola nyitánya az ezüstszürke minden nemességével csillog, úgy Liszt zongoraversenye acélossá válik, majd fináléjában a hófehérben oldódik fel.

A Traviata fájdalma már színeiben is megmutatkozik, itt az ezüst nem nemességével hódít, hanem könnyeinket tükrözi.

Ellenpéldának álljon mindezek között egy harsány D-dúr melódia Mozarttól, a Figaro nyitány. Csupán egyetlen pillanatot meghallgatva a műből érthetővé válik,

mit is jelent utazni a „Színek dallamán”,

pontosan azt, ahogyan itt, Mozart D-dúr nyitányában megérintenek a piros árnyalatai ellentétben az Esz-dúr motívumok eddig tárgyalt ezüstjeivel.

A második Szimfonikus Zenekari Gálaest tematikáját már a Nyári Színpad részletezésénél felvázoltuk. Az együttműködés további, komolyzenei műsorsorozatáról, a színházi előadásokban való együttműködésről alább még részletesen esik majd szó.

Az Alba Regia Szimfonikus Zenekar kiemelt helyzete, tervezett műsorpolitikánk és a komolyzene iránti elkötelezettségünk tükrében

A zenés műfajnak is számtalan különböző szakmai stílusjegye és iránya van, tehát nem feltétlenül ideális minden esetben, gyakorta talán műfajidegen anyag eljátszására is felkérnünk az Alba Regia Szimfonikus Zenekar tagjait. Ennek a gondolatnak a lényege az, hogy nem rosszul kell használnunk egy ilyen nagyhírű zenekart, s főleg nem arra, amiben esetleg szakmai okok miatt zenész kollegáink sem érzik jól magukat, hanem meg kell találnunk a szakmailag és anyagilag is gyümölcsöző együttműködés alapvetéseit. Zenész ember lévén részemről az irántuk érzett tisztelet garanciája lehet ennek az együttműködésnek, s minden olyan lehetőség kiaknázásának, mely hírnevüket még inkább öregbítheti.

Előadásaink közül minden nagyszabású operettben együttműködnénk, s a zenész kollegáknak megadnám azt a szakmai döntéshozatali szabadságot, melyben önmaguk igényei és szaktudásuk alapján mérlegelhetnék, hogy a könnyedebb műfaj felé is velünk szeretnének-e közösen utazni tovább... Egy-egy musical zenekari összetétele egészen eltérő lehet a szimfonikus zenekari felállástól. Könnyen – a hangszerelés alapján – megvalósítható olyan kisegyüttesek létrehozása is, melyben szerepelhetnek az Alba

Regia Zenekar tagjai közül a vállalkozó kedvű kollegák is, s akár néhány a musical stílusában jártasabb szabadúszó zenész vendégünk is.

Az Alba Regia Szimfonikus Zenekar közelgő száz esztendőös születésnapja, a Város irántuk érzett óriási szeretete, mindaz, amit tettek sokszor nehéz időkben, s tesznek folyamatosan a régió kulturális életéért egyértelműsíti, hogy milyen finom odafigyeléssel tehet csak észrevételeket az ember nagyra becsült szakmai működésük kapcsán. *A Harmonia Albensis*

templomi koncertsorozat rangot ad, nemesít, felemel, s minden támogatást megérdemel, vitathatatlanul. Minden örömmel azon fáradoznék, hogy egy olyan hagyomány, mely méltán ennyire népszerű a Város életében, fokozódó fényvel folytatódjék, minél katartikusabb vendégművészek felléptetésével. Magam is rendeztem Ária estét a Kecskeméti Nagytemplomban, jótékony céllal, az élmény, amit átadhattunk, s amit mi, alkotók is megéltünk a legnemesebb emlékeim közül valóak. Gyermekkorom egyik legmeghatározóbb élménye volt – karmester Édesapám lévén – részt venni Olaszország számtalan templomi koncertjén, Assisiben, Szent Ferenc városában ez a hagyomány aranyozta be éppen kamaszodó lelkemet minden nyáron. Ami az ember lelkületébe ilyen mélyen hagy nyomot, az kötelezi, hiszen ezen élmények megosztása hivatásunk egyik legfelemelőbb lehetősége lehet.

A koncertsorozatok bérlétezésének rendjében – nem ismerve részletesen a jelenlegi Színházi Vezetés Feljűk kínált szakmai támogatását, a szervezési összetevőket, egyeztetési nehézségeket – az Alba Regia Szimfonikus Zenekar munkájában nem látok – s véleményem szerint nem is láthat senki – semmiféle kivétlivalót, csupán apró tematikai javaslataim lennének a remek Együttös számára. Színházi gondolkodó lévén nagy öröömre szolgálna, ha tematikus ifjúsági bérlétsorozattal az operairodalmat is jobban megismertethetnénk a Város fiatal lakosságával. Tudom, hogy most is szerepel a Szimfonikus bérlétsorozatban a Traviata koncertszerű előadása, de ennél én kissé korban hamarabb kezdeném az ifjúság nevelését az opera értésére, szeretetére. Lépésről lépésre nyitnám ki ezt a „kaput” feljűk, izgalmas történelmi, történelmi kiegészítésekkel, esetleg prózai jelenetekkel az adott operarészlet eredeti drámájából, a Vörösmarty Színház színművészeinek közreműködésével. Sikeresnek ítélnék egy opera-nyitány hangversenyt is, a Végzet hatalmának nyitányától a Hunyadi 11 perces dramaturgiailag hihetetlenül izgalmas nyitányáig megismertethetnénk az operák élvezhetőségét, s csöppet sem idegen világot a felnövekvő generációval. Őszi koncertnek szenzációs hangulattal szolgálhat egy Bortal est, csak magam 27 különböző bortal szerkesztettem egy Gálaest anyagába, műfaji kötöttségektől mentesen, olyan parádét varázsolhatunk ilyen tematikák mentén színpadunkra, hogy a komolyzene érthető, szerethető, s világszínvonalú fellegrává tehetjűk Székesfőhővart, egyetlen évad alatt.

Pályázatok a nézők igényei szerint - kortárs szerzők felé

Üres szó maradhatna a nézőkkel való folyamatos kommunikáció ígérete, ha nem dolgoztunk volna ki két pályázati rendszert, új magyar művek születésére, melyet terveink szerint közönségünk igényei alakíthatnak. Első Színházi évadunk kezdetétől fél évig minden belépőjegy szavazólapként is feladatot teljesítene. A Nagyszínpadi jegyekkel Székesfehérvár saját Musicaljének megszületésének alapvetései mentén lehet majd szavazni, míg a Pelikán Terem és a Stúdió Színpad belépőjegyeivel egy kortárs magyar dráma tartalmának szinopszisaira. A szavazás mindkét esetben több fordulós lenne, az információk folyamatosan elérhetőek lesznek mind a Színház weboldalán, mind az erre a Pályázatra nyitott Facebook rajongói oldalon, valamint írott formában a játszóhelyek nézőforgalmi terében.

Az első fordulóban nézőinknek a művek címét kell meghatározniuk.

Példának okáért vázolunk néhány lehetőséget.

Székesfehérvár saját Musicaljének címe legyen:

„A Koronázó Város”

„Borostyán” -avagy Petőfi Székesfehérváron

„ A Pelikán Fogadó titkai ”

A pályázat meghirdetése után, mikor a megadott határidőre eldöntötte közönségünk, hogy mely műveket pályáztassuk tovább, kortárs magyar szerzők felé fordulunk.

Tőlük megkapjuk az első szinopszisokat, az első slágereket, ezekről első körben egy szakmai bizottság dönt majd, a szakmai garانتálhatóság okán, s az így legjobbnak ítélt 10 mű között ismét a nézői szavazat dönt majd. Az így meghatározott első 3 helyezett darab teljes megírása után a Város vezetése és a Szakmai bizottság megítéli az első helyet annak a műnek,

mely arra a legérdemesebb, s ezzel a következő évad díszbemutatójának a lehetőségét is elnyeri. Természetesen a második és harmadik helyezett mű dalaival, slágereivel is megismerkedhetnek a nézők, egy nagyszabású Gálaest keretei között.

*Miután a színház lelkét benne lélegző színészei adják,
s nincs fontosabb kapcsolat, Néző és Színháza közt,
mint a Színészek szeretete,
így az utolsó fordulóban szavazó nézőinknek
kedvenc színészükre is módjukban áll majd szavazni.
Tehát az a színész, akire a Város legtöbb voksát adja, garantáltan a győztes
mű egyik főszerepét vezeti majd elő Díszbemutatónkon.*

A Pelikán Terem pályázati kiírását Lendvai Zoltán rendező vezetné és határozná meg, itt kortárs magyar prózaírókról lévén szó, az eljárás némileg rövidebb és egyszerűbb lehet, mint a Nagyszínpadi Musicalek kapcsán.

Üdvös lehet humoros anyagok pályáztatása is, régi székesfehérvári anekdotákat, történeteket felidézve.

Cím-pályázatként szerepelhetnek olyan idézetek, mint például Ürményi József - Fejér megye egykori Főispánjától - a következő:

”... A RUHATÁR PEDIG NAGYSZERÜBB, MINT PESTEN...”

Kortárs prózaíróink örömmel vetnék be fantáziájukat kideríteni azt, hogy mit is jelenthetett ez a mondat, ha játékosan közelítjük meg a felvetett témakört.

Természetesen számtalan jobbnál jobb ilyen humoros témafelvetést találhatunk majd nézőink elé.

A további évadok tematikája és bemutatói

Tematikus évadok tervezésénél olyan alapvető témákat, gondolatokat érdemes felkutatnunk, melyek mondanivalójukban messze elkerülik a közhelyességet, mégis kellő teret engednek darabválasztásra, de ezzel együtt egységgé formálják a Színház arculatát egy-egy évadon keresztül.

A Második Színházi Évadunk: az „*A MI VILÁGUNK TITKAI*” címet viselné,

mely már magában hordozná a két –előbb említett- **PÁLYÁZAT NYERTES MŰVÉT** is.

A sajátos magyar sors és humor mentén haladva fedeznék fel színről színre műveket.

Ezek között szerepelhet:

Tolcsvay-Müller: „*Beszterce ostroma*” című remek musicalje

a Nyári Színpadról bekerülő „*Fekete Péter*”,

valamint a nagysikerű Huszka operett a „*Mária Főhadnagy*”

Kiemelkedő ifjúsági előadásként ebben az évadban feltétlenül a „Lúdas Matyi” című előadást javasoljuk, tipikusan sajátos íze, mondanivalója okán. Nagyszínpadi változatát, tánckarral, látványos, hazai „ízesek” motívumokra épülő díszletelemekkel érdemes bemutatni.

Harmadik évadunk igazi csemegével kecsegtet:

„... VARÁZSLÓK, BOSZORKÁNYOK ÉS ÖRDÖGÖK...”

címmel

Ekkor kerülne színre a „*Salemi boszorkányok*” című remekmű,

Molnár Ferenc: „*Az ördög*” című műve,

Operett előadásunk ebben az évadban Offenbachtól az „*Orfeusz az Alvilágban*” is lehet, a társulat éppeni hang adottságainak, összetételének fényében.

Koprodukciós vállalkozásban a Régió színházaival olyan nagyszabású bemutatóra is sor kerülhetne, mint a kiváló magyar szerzőpáros, Szakcsi-Csemer szenzációs rock-operájának megújuló feldolgozása, Báthory Erzsébetről, mely

„*A BESTIA*” címet viseli.

Ebben a tematikában szóba kerülhet még:

Kocsák Tibor – Miklós Tibor musicalje is: „A Vörös malom”

Gyermek előadásnak ebben az évadban mindenképp javasolható a „Kétkézű varázsló”, valamint a „Kérek egy álmot” című mesejáték.

A REGIONÁLIS KULTURÁLIS TENGELY *Veszprém – Székesfehérvár – Tatabánya*

Óriási felelősség Színházaink gazdaságilag és szakmailag is jól megfontolt üzemeltetése. Egy olyan forma kidolgozás lehet országosan is példaértékű célunk, mely egy Régió Színházainak életét egymáshoz harmonikusan igazodva, a Néző érdekeit messze szem előtt tartva koordinálja, serkenti és új alapokra helyezi az eddigi egymástól – az utóbbi években már csak részben- elszigetelt kulturális életet. Ez a folyamatos, évekre szóló együttműködés lehet a Regionális Kulturális Tengely, mely esetünkben három várost érint: Veszprémet, Székesfehérvárt és Tatabányát.

Ennek e Tengelynek garanciája mindenképp a közös, megújult színházi gondolkodás, melynek alapja a rosszul és direkt félreértelmezett művészi szabadságnak álcázott elszigeteltségtől való megszabadulás, mely már Tatabányán ismét a nézők felé fordította művészeinek figyelmét, majd viszonzásképpen a közönség is felénk fordult újra, s így a Színház szendergő tévutak és útkeresések után újra a Város életének szerves részévé vált.

Szerénytelenség nélkül és büszkén állithatom, hogy Tatabányán a Jászai Mari Színház évadnyitó előadásaképpen rendezett „Légy jó

mindhalálíg” című zenés előadásunk már visszahódította a város lakosságát Színháza felé, tehát ilyen közös ízléssel megálmodott előadásokat koprodukcióban bemutatnunk, majd két, vagy akár három városban is játszunk hosszan, magas előadásszámot garantálva, gazdaságilag és szakmailag is óriási sikert jelenthetne, mind a három társulat számára. Remek lehetőségeket teremthet még a nyári Szabadtéri Színpadok közösen kialakított műsorpolitikája, a gyermek és ifjúsági előadások utaztatása, cseréje, koprodukciós bemutatók létrehozása is. Olyan példaértékű törekvés ez, mely reményeim szerint az egész országban követőkre talál majd, s így könnyen megszüntethetővé válik a feleslegesen egy előadásra áldozott túl sok adóforinttal való gyakorta felelőtlen bánásmód. Egy előadás életét gondozni és garantálni kell, kihívássá kell tennünk színészeink számára a teljes Régió meghódításának lehetőségét. Ezzel a Regionális Kulturális Tengellyel csoportosítani tudjuk majd költségvetéseinket a lehető legoptimálisabb módon, kihasználhatjuk mindazt az előnyt, amit egy ilyen szövetség nyújthat.

***Ma Magyarországon
- erről a kérdéskörrel -
másképpen gondolkodni
hiábavaló luxus és felelőtlenség.***

Hosszútávon természetesen ez a stratégia szélesíthetővé is válhat, bevonható lehet akár a Siófoki nyár vágyott századfordulós hangulatába egy-egy a Regionális Tengely által létrehozott zenés előadás is, Balatonfüred jól kialakult és nagyszerű hangulatához is társulhatunk különböző produkcióinkkal.

(Nem feltétlenül fontos, de érdemi lehet megjegyezni az évtizedekre visszanyúló szakmai garancia és az együttműködés lehetőségének jelzéseiképpen, hogy a Szerednyey Béla által rendezett, s most Veszprémben nagy sikerrel játszott – s így Székesfehérvárra csere előadásként érkező Anna Karenina című előadásnak is alkotótársa voltam. A Színművészeti Egyetemen, a Madách Színházban, valamint az egri Gárdonyi Géza Színházban is közösen dolgoztunk Szerednyey Bélával ezen az előadáson, majd a svájci bemutatót is előkészítettem és betanítottam. Bátran mondhatjuk, hogy Szerednyey Bélával komoly szakmai barátság köt össze, mindezt az elmúlt évtized alapozta meg. A veszprémi bemutató próbaanyagában kizárólag –egyéb – rendezéseim miatt nem vettem részt.

Oberfrank Pál Igazgató Úrral eddig csak közös szenvedélyünk okán – a Fogyatékkal Élő Emberek megsegítésében és méltó megközelítésükben való munkálkodásunk - kapcsán találkoztunk szakmailag, de egy ilyen közös nyelv ismerete alapján - a Fogyatékkal Élők nyelvét ilyen jól, s közösen értve- feltételezem, hogy szakmai alapvetések mentén is hamar megtalálnánk a közös nevezőt.)

A SZÉKESFEHÉRVÁRI TÁRSULAT JELENLEGI ÁLLAPOTA

Személyes emlékekkel kötődöm ahhoz az időszakhoz Székesfehérváron, mikor a színház társulatisága éppen megszületni készült, hiszen asszisztensként az első évadok során nagy odaadással dolgozhattam egy éppen készülő produkcióban. Hittel teli, boldog és áldozatos csapatot ismertem meg akkor, s amikor évekkel később már rendezőként voltam jelen a Társulat életében, beigazolódni láttam abbéli hitemet, hogy fejlődésük óriási, s tiszteletük, alázatuk a munka iránt csöppet sem változott. A Székesfehérvári Vörösmarty Színház Társulata most megsebzett. Megsebzett, s némileg vergődő, mert nem feltétlenül átgondolt, s csöppet sem mélyen meggyőző döntések sorozata után hiányjelekkel és félelmekkel küzd.

Kiemelt gondozásra szorul, mélyen felelős magatartással kell számba venni minden egyes művész helyét és helyzetét. Tiszta, érthető, tervezhető szakmai életet kell teremteni számukra, hiszen minden egyes művész tehetségét veszítheti el - ha csak átmenetileg is – bizonytalanságok, s félelmek okán.

Felelőtlenség és botor hazugság volna azt ígérni 19 embernek, hogy minden darabban mindenki főszerepeket játszik majd, de törekedni kötelességem arra, hogy mindenki a számára legmegfelelőbb helyzetben érezhesse magát. Nem tagadom, sok színművészt személyesen is jól ismerek a Társulat tagjai közül, látom, s mélyen megrendít, hogy kik, (s vajon miért ?) nem jutottak méltó feladatokhoz az elmúlt évek alatt, s érzékelem azt is, akik talán feleslegesen túl nagy szakmai kihívásoknak voltak kitéve az utóbbi időszakban. Védelemre és erősítésre van igénye ennek a Társulatnak, a lehető legkevesebb veszteséggel, s egyben őszinte belátással a jövő felé. **Mielőtt bármiféle a Társulat tagságára vonatkozó döntést meghoznák, minden társulati tag minden munkáját részletesen ismerni fogom - erre garanciát vállalok - tehát nem csupán az éppen aktuális előadásokat fogom részletesen elemezni, hanem akár a színházi dvd-k alapos, többszöri megtekintésével, elemzésével is, az elmúlt évek valamennyi munkáját. Hiszen nem pusztán színészeink személyes, aktuális teljesítményét kell megítélni, egy érzékeny helyzetben, hanem érteni, tudni kell azt is, hogy ki mely rendezőnél, s milyen helyzetben játszott esetleg gyengébb színvonalon, vagy kiemelkedően, s csak mindezek**

együttes ismeretében indítványozhatok majd egy alapvető szakmai beszélgetést, egyesével akár, minden színművész felé, s közösségben is, kisebb fórumhoz hasonlóan. Szeretném megismerni minden egyes művész tapasztalását, véleményét, tudni szeretném, szakmai bizonytalanságuk, sérülésük mértékét, ismerni szeretném szakmai vágyaikat, elszántságukat. **Szakmai moralitás, alázat és etika terén viszont hajthatatlan vagyok, ez az egyetlen áthághatatlan szabály a szemem előtt, ez az egyetlen olyan mérce a megkérdőjelezhetetlen tehetségen túl, aminek megfelelni kötelessége lesz mindenkinek, aki velem együtt szeretne dolgozni.**

Sajnos az már előre jól látható a Társulat Tagságát illetően, hogy miután bizonyos korosztályok és karakterek tökéletes hiányában szenved a jelenlegi színész állomány, így ennek pótlására, s ezzel a Társulat arculatának erősítésére feltétlenül szükség lesz. Ez eleinte némi fájdalommal, s kisebb veszteséggel járhat, hisz bizonyos helyek megteremtéséhez szükséges lesz megválnunk néhány – Székesfehérvárhoz, s a szakmához kevésbé kötődő – kollegától, de hosszútávon így garantálhatunk majd egy prózai és zenés produkciók terén is méltán elismert, szerethető, odaadó társulatot.

Miután semmiféle jogköröm nincs előzetes tárgyalások folytatására, így szeretném leszögezni, hogy kizárólag szakmai beszélgetések – és nem tárgyalások - alapján említek néhány nevet, akikről lehet feltételezni okom, hogy szívesen vennének részt az általam vezetett színház életében.

Ráckevei Anna, Egyed Attila, Pusztaszeri Kornél és Menszátor Héresz

Attila munkájára feltétlenül számítanék, mind a prózai előadások, mind a zenés darabok tekintetében, **Csankó Zoltánt** kifejezetten előnyösnek tartanám

foglalkoztatni - bár személy szerint ő győri elkötelezettségei miatt elképzelhető, hogy társulati tagként nem lehetne jelen Székesfehérváron - valamint Várady Viktóriát is a csapat tagjaként látnám szívesen, kiemelten zenés előadásainkban. Koprodukciós előadásokban a Regionális Tengely Keretében örömmel üdvözném Major Melinda, Spindler Béla és Crespo Rodrigo játékát a székesfehérvári színpadon is. Koltai János szándéknyilatkozatát és gondolatait a pályázat további oldalain olvashatják, a színész-rendező Mester a Pelikán Terem és a Stúdió Színpad elmélyültebb munkáiban venne részt, ahogyan azt már említettem írásom első szakaszában.

Költséghatékony díszlet és jelmezgyártás a Régióban

A Regionális Kulturális Tengely számtalan remek lehetőséget kínál, de mindezekon felül meg kell említeni azt a gazdaságilag egyedülállóan kihasználható lehetőséget, amit a díszlet és jelmez gyártások területén is nyújthat a jövőben. Iszlai Zoltán a tatabányai Jászai Mari Színház műszaki vezetője és díszlettervezője, valamint Fekete Mónika székesfehérvári jelmeztervező gondos gazdái lehetnek ennek a gyártási szövetségnek. A Jászai Mari Színház felújított épületében a jól kialakított speciális terekben díszletgyártó műhelyek üzemelnek, s itt remekül képzett szakemberek dolgoznak. Fekete Mónika jelmeztervező még évekkel ezelőtt betanított direkt színházi szakismeretekre varrónőket Székesfehérváron, s őket újra egy csapatná kovácsolni, kizárólag döntés és elszánás kérdése.

Amennyiben előadásinkhoz szükséges díszleteink és jelmezeink gyártását pontos ütemezéssel mindig ebben a két műhelyben végeznénk, magyarul a tatabányai jelmezeket Székesfehérváron készítenénk, és a székesfehérvári díszleteket Tatabányán állítanánk elő, olyan anyagi megtakarításra tehetnénk folyamatosan szert, mely mindkét színház költségvetését jelentősen pozitív irányba befolyásolná. Amennyiben szükséges, mindkét műhely rendelkezésére állna a veszprémi Teátrumnak is, mindez csak az ütemezésen, a pontosságon és az időben hozott helyes döntéseken múlik.

Egyéb, praktikus megjegyzés gazdasági szempontból

A Vörösmarty Színház bizonyos kérdésekben teljesen speciális helyzetben van országos tekintetben is. Saját buszjárataival egyedülálló a színészek utazásának megkönnyítésének terén, de ennek a lehetőségnak az állátható, normalizált, gazdaságilag is vállalható formáját meg kell teremteni, mert az utóbbi időben ennek kezelése is kaotikussá vált.

Az eladás ténye- az értékesítés élménye

A „Színház”, mint közintézmény marketing támogatása akkor működik megfelelően, ha képes egy olyan kapcsolatot létrehozni, melyben a gazdasági irányok, elvárások és a művészeti elképzelések, koncepciók

zavartalanul, egymást támogatva működnek és ezáltal az intézményt felhőtlenül működtetni képesek.

Marketing végzettségem nem lévén, színházi tapasztalataim alapján, s az eddig e témában megjelent szakirodalomból merítve támasztom alá elképzeléseimet, meglátásaimat, elsősorban **dr. Gyenge Balázs ph.d. „Színházi marketing – a közönség szemével”** című munkája alapján.

A marketing feladata nem a minősítés, hanem a közvetítés. Azon művészi mélység közvetítése, melyet ebben az általam kidolgozott kifejezetten közönségbarát, alázatos és sajtószerű művészeti koncepcióban biztosítani tud, és nem csupán érdeklődést kelt fel, hanem gondolkodásra ösztönöz és véleményt formál - leendő közönségünkkel tehát kapcsolatot teremt már az első pillanattól kezdve - mélyen hatást gyakorolva rá. A közönség igényét ismerve ez a marketing szemlélet közös élménnyé tehet – s ezáltal felemelhet- egy városon belül alapvetően egyszerűnek, vagy sablonosnak titulálható kulturális eseményeket, érzelmi, lelki kapcsolódást nyújthat egymás felé, túlmutathat a megélhető egyszeri pillanaton, emlékké varázsolhatja a közösségben valódi élményként rögzülő jelent.

Székesfehérvár és a Színház viszonyának harmonizálása most elsődleges és legfontosabb célunk kell, hogy legyen. Minden, ami a nagyközönség felé finoman és elegánsan ezt a megbékélő szeretetet sugározza elengedhetetlen eszközünk lesz az első pillanattól kezdve. Fontos jeleznem, hogy ez nem egy álságos kampányfogás lesz a részünkről, hanem a valódi helyzet boldog kommunikációja. Megmosolyogtatható lehet ez a kijelentés egyeseknek, de én szeretem ezt a Várost, szeretem a Színházban dolgozó kollegáimat és szeretném, ha az egymásra találás, a biztonság, a megújuló érdemi munka tükröződne minden megjelenésünkben.

Első kampányunk ezt a megnyugvó szeretetet és harmóniát sugározná. A **„Téged vártalak!”** szlogen a néző felé már megelőlegezné új bemutatóink főszereplő párosainak beharangozását, de eleinte még csak sejtetve, tehát jófajta izgalommal teli érdeklődést keltve ezáltal. **Várad Eszter Sára** aki főszerepet játszana a Doctor Herz című előadásban az egyik új, s kiváló színésszel –Egyed Attilával-közösen volna látható, ahogyan **Juhász Illés** a Csehov bemutató kapcsán köszöntené Ráckevei Annát, vagy

Bakonyi Csilla a Liliom kapcsán találta rá óriásplakátjainkon Menszátor Héresz Attila szeretetére. A bemutatók közeledtével, természetesen ezt az egységes arculatot finoman egy-egy előadás tartalmi alapvetései mentén specializálnánk, de az évad tematikájának megfelelő grafikai, szellemi egységben.

Részletesebben a marketing szervezeti és funkcionális rendszeréről

A színházi marketing két aspektusát kell szem előtt tartanunk. Egyfelől a szerveztorientált megközelítést, miszerint felépítjük a színház pontos marketingstratégiáját, melynek az adott és általam oly fontosnak tartott tematizált évad adja meg az alapját.

Másfelől a nézői észlelés rezdüléseit kell nyomon követnünk minden pillanatban, ugyanis ez a két megközelítés nem feltétlenül találkozik egymással- folyamatosan.

„Fenntartva, hogy a színház és az általa képviselt érték sem összetettségét, sem jellegét tekintve nem hasonlítható egyetlen más termékhez vagy szolgáltatáshoz sem, azt mégis látni kell, hogy az egyéb termékeket és szolgáltatásokat támogató marketingtevékenységhez hasonlóan a színházi marketingnek is abból az alapfeltevésből kell kiindulnia, miszerint bármely tökéletes rendszert építünk is fel, ennek elemei csupán részlegesen hatnak a célközönségre, a kibocsátott információk soha nem kerülnek tökéletes feldolgozásra.”

A színház megannyi jelen idejű pillanatot kínál nézői számára, mely a jövőben emlékké válik, s ezáltal örökre megmarad. Ennek a hozzáadott értéknek kell megkülönböztetni az eladás puszta tényét az értékesítés élményétől.

Ezt a vállalást, ezt az élményt és felelősséget kell minden szinten képviselnünk, ezzel az elszánással és hittel leszünk képesek a színészeket, azaz marketing megközelítés szempontjából azt a második dimenziót szolgálni, akik a színházat vállukon viszik, évadról, évadra, előadásról előadásra.

Ezeknek a művészeknek „legyen arca”, tehetségükkel, munkáikkal, művészi karakterükkel fémjelezhessék azt a színházat, melynek munkájában részt vesznek. „Mindez a színház részéről természetesen komoly és folyamatos építő munkát igényel, mely nem merül ki egy-egy kósza interjú megszervezésében. Ez utóbbi gondolat természetesen teljesen eltérő marketing stratégiát igényel a társulattal és a társulat

nélkül vagy vendégművészekkel működő színházak esetén, mint ahogyan annak eldöntése is: **honnan káros egy művész túlzott előtérbe helyezése a társulatra nézve, művészi és marketing szempontból egyaránt.**”

Túlmutatva a színház alapvető működésének népszerűsítésén, támogatásán és előadásainak értékesítésén, célunk a komolyzene, az Alba Regia Szimfonikus Zenekar kiemelt jelenlétének biztosítása a város marketing piacán. Klasszikus marketing eszközök alkalmazása során jól erősíthetők azok a gondolatok, melyek egyedivé, elődeitől megkülönböztetve népszerűsítik a produktumot. A komolyzene megújuló támogatása Székesfehérváron olyan új arculattal jelentkezik, mint a "Színek dallamán" gálakoncert, mely egyedisége és közösségi élmény hatása okán egy eddig a komolyzenétől távol élő réteget is színházunk nézőterére hívhat.

Ennek az egyedi hozzáállásnak a kommunikálása kiemelt feladatunk, mely a népszerűt és az igényességet ötvözi. **A marketing stratégia teljes arculata ezt a két szempontot köteles hangsúlyozni, megértve célját, hosszú távúságát és kiemelkedő hasznát a város kulturális életére nézve.** A felolvasó színház a város alkotóinak befogadása, a helyi képzőművészek felkarolása, a tematikus eseménysorozatok és a közönségtalálkozók életre hívása, „pártolása, olyan feladat, mely direkt módon a színházzal erősen szimpatizáló közönséget, rajtuk keresztül pedig indirekt módon egy szélesebb közönségréteget támogat. Azon túlmenően, hogy van néhány száz olyan ember, aki hivatalosan tagja a társaságnak, s ez által érzelmileg is komolyan kötődik a színházhoz az általuk a nagyközönség felé közvetített hírek, információk, a szájreklám felbecsülhetetlen értéket képvisel a marketing tevékenységen belül. Mindezt definiálhatjuk pusztán értékesítési funkciójuk mentén, lévén ha a közönség részt vesz ezeken, kedvet kap, nagyobb valószínűséggel vásárol jegyet az előadásra, mégis sokkal fontosabbnak tartom, hogy gondolati és lelki síkra egyaránt hat, s ezáltal távolabbra mutat, mintsem az kizárólag az értékesítés növekményének tükrében vizsgálható.”

Egy vidéki város életében a színháznak egy olyan kulturális menedéket kell biztosítani, melyben a városlakók otthon érezhetik magukat.

Létezik egy olyan faktor, mely semmilyen statisztikai mutatóval nem mérhető.

Ez pedig a BIZTONSÁG.

A biztonság alatt itt az előadás és a benne szereplő színészek minőségét, és a képviselt értéket kell értenünk. A nézőnek biztosnak kell lennie abban, hogy a színház egy olyan hiteles társulattal rendelkezik: mely alapján a néző úgy véli, amit „ezek csinálnak” az csak jó lehet

A marketing anyaghoz készített illusztrációk csupán szándékot fejeznek ki a pályázat koncepciójának alapján, szigorúan nem publikus célra készültek, de tájékoztató és irányt mutató akaratral. Jogi felelősséget nem vonhat a képek ilyen jellegű zárt közzlése maga után.

A színházi bérletezés, a bérletsorozatok arculatának kialakítása jelentős, és nagy felelősséggel járó feladat. Mégis, az évadok tematikáját már ismerve, a regionális Kulturális Tengely elméletét tudva és kiemelve olyan nagyszerűek a lehetőségeink, hogy bátran állíthatom, a bérletsorozatok strukturálása s ezáltal értékesítésük fellendülése kétségtelen. Alkalmunk lesz a kisiskolásoktól elkülönítetten egy direkt kamaszoknak szóló bérletsorozat megteremtésére. Kialakíthatunk egy ifjúsági zenés bérletet, *(ebben szerepelhet a Doctor Herz, a Leányvásár, a Légy jó mindhalálíg – Tatabányáról-, valamint a Jégország című előadásunk, s nem utolsó sorban az Alba Regia Szimfonikus Zenekar Opera-Nyitány hangversenye)*

Kialakíthatunk egy klasszikus családi bérletet- Pelikán plusz lehetőséggel, mely olcsóbban ad lehetőséget nagyszínpadi bemutatók mellett a Pelikán Teremben az elmélyültebb vagy kortárs előadások látogatására is. *(Például egy 4 fős családi bérlet mellé 2 fős, szülői bérlet vásárlására lesz lehetőség a Pelikán Teremben óriási kedvezménnyel)*

Kísérletként kombinálhatjuk a nagyszínpadi klasszikus előadások bérletét az Alba Regia Szimfonikusok klasszikus koncertjeit tartalmazó bérletrendszerével, így a koncertek mellé kedvezményel járna a Liliom és a Ványa bácsi előadásának megtekintésének lehetősége, a musicalekre kevésbé fogékony középkorosztály számára.

A lehetőségek tárháza a bérlézés szempontjából óriási, kizárólag odafigyelés és kreativitás kérdése ennek bővítése - a célközönség kellő ismeretében - a Regionális Kulturális Tengely adta lehetőségek értelmes, jól szervezett és célszerű kihasználásával.

A színházvezetés strukturális alapvetése

Mély meggyőződésem, hogy mai világunkban egy színház vezetéséről nem gondolkodhatunk manageri szemléletmód hiányában. Bár nem elvárható színházi szakemberektől, hogy pontos rálátásuk legyen a marketing, a gazdaság minden részletére, de felismerni mindannyiunknak kötelességünk ennek a felelős gondolkodásnak az igényét.

Ezért pályázatom egyik alapköve az a gondolat, hogy igazgatói kinevezésem esetén, egy olyan óriási szakmai gyakorlattal rendelkező, hiteles, megfontolt, kiváló szakembert kérnék fel a színház Manager Igazgatói feladatainak ellátására, közvetlenül az Igazgatói pozíció mellé rendelve, mondhatni egyenrangú helyzetet teremtve számára, aki garantálni tudja életképességünket a XXI. században, érti, érzékeli a lehetőségeket, amelyek körülvesznek bennünket, s felelős gazdája lehet Székesfehérvár kulturális intézményének.

Ennek a személynek a megnevezése és felkérése talán a legnagyobb felelősséggel járó döntés, hiszen tapasztalatán túl olyan elkötelezettséget kell, hogy érezzen a város iránt, mely megkérdőjelezhetetlenné teszi döntéseinek minden mozzanatát.

Török Valéria személye, szaktudása pont ilyen garancia. Személyisége, a város iránti felelősségérzete egyedülálló. Válság- manageri szaktudása Európa szerte ismert, személyisége tökéletesen képviseli mindazt, amire a Vörösmarty Színháznak jelen helyzetében szüksége lehet.

Török Valéria mellett biztonságban érezheti magát a színház művészeti vezetése, kétségtelenül garantálva a színház működésének, rangjának folyamatos felemelkedését.

Vezetői elmélet és gyakorlat, humánpolitika a színházi szférában

Nincs érzékenyebb közösség, mint egy színház társulata. Lélegzése, rezdülése olyannyira befolyásolja a munka minőségét, mint az semmiféle más területen nem tapasztalható. Ennek oka egyszerű, mi mindannyian lelkünk apró darabjaiból alkotunk valami újat és létezőt, s ezt tehetségesen életben tartani csak önnön lelkületünk hiábavaló sérülései nélkül vagyunk képesek.

Egy jó színházi vezető ezért tökéletesen képes megtanulni azokat az embereket, akikkel együtt él, alkot, létezik. Nem csupán a vezetés elméletét tanulja meg, hanem az egyes személyiségek motiválhatóságát, lelki mozgatórugóit, reakcióit ismeri meg, s érzékenyen figyeli mindannyiuk helyzetét. Képes felmérni, hogy ki milyen szinten érett egy komolyabb kihívásra, csoportosítani tudja egy-egy előadás szereplőgárdáját a lehető leginkább kreativitásra ösztönző módon, ismeri színészeinek és rendezőinek egymásra gyakorolt hatását. Képes a toleranciára, ismeri a színházi szenvedélyesség megannyi megnyilatkozását, képes különbséget tenni a szakmai és a személyeskedő viták között.

Egy tehetséges társulat nagyon komoly és merőben különböző személyiségekkel rendelkezik, így óriási felelősség hárul minden egyes terület vezetőjére, hogy képes maradjon a személyre szabott figyelem állandó fenntartására.

Mindezek mellett erősen és aktívan képviselni kell az intézmény, s a közösség összetartó alapvetését, azt, amire ott és mi szövetkeztünk. A minőségre való megkérdőjelezhetetlen törekvés, az etika, a moralitás és a számon kérhetőség, valamint az adott szó betartása nálam elengedhetetlen alapja mindenféle együttműködésnek. Hiszek abban, hogy a rend mentén létrejött munkamorál teszi lehetővé a művészi szabadságot, a kiszámíthatóság teremti meg a békét, ahogyan az őszinteség a bizalmat.

Egy színházi igazgató ajtaja nyitva kell, hogy álljon művészei, műszaki kollegái és a művészeti ügykezelés dolgozói előtt.

Egy színházi igazgató tisztelhető működésének a garanciája a nyílt, vállalt döntésekből ered.

Számomra érthetetlen és felfoghatatlan az olyan igazgatói működés, ahol elszigetelve, titkoknak álcázva hoznak döntéseket. A székesfehérvári társulat legfőbb sérüléseit az ilyen, s ehhez hasonló meggondolatlanságok okozták, így felénk kiemelten fontos egy egészen újfajta vezetői viselkedés biztosítása. A kölcsönös tisztelet és figyelem nem zárja ki a szakmai kritika lehetőségét, nem okoz áthágott szabályokat, amennyiben mindenki érti és elfogadja a másik szakember feladatkörét. Hangsúlyozom, nem egy álságos színházi demokráciában hiszek, de vallom az odafigyelés, a megértés, a gondoskodás szükségességét.

A színházi működés első és meghatározó alapkövét a művészek, alkotók csoportja adja. A koncentrált figyelem felénk elsődleges és evidens kell legyen, miközben semmiképp nem szabad megfélemlenünk egy másik-éppoly fontos- alapkövére a színháznak, azaz a műszaki dolgozókról. Életemben nem talákoztam még olyan előadással, ami sikeres lehetett volna akkor, ha a műszak ne szeretné, s ne érezné jól magát benne. Ebből adódóan olyan színházban sem hiszek, ahol a műszakot ne tisztelnék, s ne becsülnék meg kellőképpen. Olyan mérhetetlen áldozatvállalás van sokszor a műszaki kollegák vállán, egy-egy éjszakai díszletszerelés, átállítás, tájelőadások, világítászerelések kapcsán, s olyannyira kevés konkrét visszajelzést kapnak egy-egy sikerből ők, személyesen, hogy szeretetünkről és tiszteletünkről folyamatosan kötelességünk biztosítani őket. S itt nem csupán két jó szóra gondolok, hanem a valódi, áldozatos munka, valódi anyagi megbecsülésére. Igazságos, megfontolt, s arányos plusz juttatásokat értek ez alatt. Nem hiszem, hogy általános ígéretésekre volna bárkinek szüksége, de garanciát merek vállalni arra, hogy senki nem érezné kihasználnak magát, és soha nem fordulhatna olyasmira elő, hogy valaki állásának féltése miatt ne kopoghatna azon a már említett nyitott igazgatói ajtón, amikor úgy érezné, hogy megbeszélésre szorul egy-egy számára nehéz, vagy érthetetlen helyzet.

A műszaki dolgozók (beleértve a fodrásztárat, öltöztetőket, kellékeseket is) számára bevezetnénk egy munkamorál serkentő ügyeleti bonus bérezési kategóriát. Tapasztalatom szerint a próbák alatt eltöltött ügyeleti időben nincs mindig és mindenhol kidolgozva az üres időkből elvégezhető feladatok beosztása. Véletlenszerű, avagy a muszáj kérdése az utolsó pillanatban bizonyos díszletelemek javító-festése, jelmezek karbantartása, kellékek tisztítása, és sorolhatnám a mindig adódó feladatokat. Az a munkatárs, aki ügyeleti idejét a színház számára hasznos feladattal tölti- ezalatt nem az aznapi előadás előkészítését értem, hisz az pontos beosztás szerint kötelező- hanem a gondos, előrelátó munkát, az anyagilag is legyen követhetően bonus kategóriában

megbecsült dolgozó. Ennek a pontos elszámolását, rendszerét természetesen gazdasági munkatársaim feladata lesz kidolgozni, de a pozitív irányba ható munkára, karbantartásra, s ezáltal anyagi gyarapodásra való törekvést minden helyzetben támogatnunk, megbecsülni kötelességünk.

Én – személy szerint – végigjártam a színházi hierarchia minden egyes fokát, voltam stúdiós, voltam rendezőasszisztens, dolgoztam fillérekért, s tudom mit jelent éjjel 4 órakor egy világítás próba közepén az a tudat, ha megbecsülik a munkámat. Személyes tapasztalásom van jó vezetőkről, s sajnos személyes tapasztalásom van arról is, mit okoz egy színház életében, ha a félelem, a megalázottság, esetleg az őszintétlenség diktál. Az a ranglétra, amit végigjártam, garancia arra, hogy nem vagyok képes elfelejteni mindazt, ami engem ért. Belém ivódott az elmúlt 20 év minden pillanatából kitörölhetetlenül az a tény, hogy egy jó vezető a saját tehetséges társulatának hogyan adhat még inkább szárnyakat, s sajnos az is, hogy a félelem vagy bizonytalanság hogyan öli ki a tehetséget a legjelentősebb művészekből is – akár időszakosan is.

Meggyőződésem szerint nincsenek ebben a kérdéskörben olyannyira megfejtésre váró nagy titkok. Tisztességgel, megbecsüléssel, igaz szóval egy vezető odaadó munkát érhet el társulatánál.

A közös siker, a nézők szeretete, a tudat, hogy amit teszünk, az minket nemesít, és érdemivé változtatja létezésünket, a közösség legnagyobb motorja.

Olyan színházi vezető szeretnék lenni, akinek a munkálkodása idején minden dolgozó hittel, szerepében elmélyülve, vagy épp mosolyogva lép a színház épületébe, bizalommal a szívében, mert tudja, hogy mindenkinek, tehát a saját munkája is felbecsülhetetlen érték, s ezért személyes felelősségével maga is részesévé akar válni a közösségi alkotásnak.

Ez a kijelentés nem csupán egy ábránd, ez a színházi létezés megvalósítható, ha egyenes gerinccel, s tiszta tekintettel fordulunk egymás felé.

Pesty-Nagy Kati

2011.november

A következő oldalakon a pályázat mellékletei találhatóak

Mellékletek

- 1. Müller Péter író, dramaturg ajánlása, valamint engedélye az általa írott művek bemutatására**
- 2. Kocsák Tibor zeneszerző ajánlása**
- 3. Koltai János színművész, rendező gondolatai, ajánlása és szándéknyilatkozata**
- 4. Molnár Ferenc koreográfus szándéknyilatkozata**
- 5. Szakmai életrajz írott formában, egyéb nyilatkozatok, kereseti igény megjelölése, majd szakmai életrajz képekben**
- 6. Diploma másolata**
- 7. Referencia anyagok**
- 8. Erkölcsi bizonyítvány - eredeti példánya**